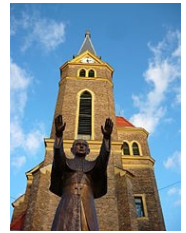

Szentmihályi Életünk

A RÁKOSSZENTMIHÁLYI PLÉBÁNIA LAPJA

2019. június

Isten háza

Bizony néha elfeledkezünk magunkról, meg arról, hol is vagyunk, hogy is illenék viselkednünk. Ez rám épp úgy vonatkozik, mint kedves mindannyiunkra. Templomba lépve a kereszttetéssel kezdődik minden. Mintegy nekiszenteljük magunkat a keresztvízre emlékeztető szenteltvízzel való meghintéssel mindannak, ami itt történni fog. Nehezen szokjuk meg, hogy a kereszttétést nem kell térdhajtásnak követnie. Térdet hajtani ráérünk akkor is, amikor a padunkhoz érünk. Érdeemes aggkorú papjainkat megfigyelni: Ha valakinek egészségügyi okokból nem megy már a térdhajtás — akkor egy méltóságteljes meghajlás többet ér, mint egy villámgyors pukkedli. A visszafogottság már a sekrestyében, a kóruson, a templom előterében is érvényes. Valahogy eltűnik mindennapjainkból az érzék a szent, a megszentelt hely, a szakrális iránt. Vagy azért, mert úgy érezzük: itthon vagyunk a templomban, vagy mert sodor minket is a világ. A gyerekek is hangos az iskolában, ha azt akarja,

hogy meghallják, szinte kiabál -- és persze a másik is -- így alakul ki a süketek párbeszéde. A halk beszéd, a suttogás mostanában valahogy nem járja, korunk túlvezérelt decibelei közepette. Pedig a

“templom csendes mélyén” Jézus mégis csak ott pihen -- mi pedig öelötte viselkedünk kicsit idegesen, kicsit visszásan, kicsit oda nem illően. Pláne, ha valamilyik iskola koncertre gyűlik össze a templomban. Ilyenkor sok, templomot csak ilyen alkalommal látogató van jelen. Megszólalhat a mobiltelefon, kitörő

örömmel üdvözlük egymást, vagy éppen rágógumit rágnak. A Zenekadémián, vagy egy színházi nézőtéren jellemző, hogy mindenki tud csöndben lenni — mert ott ez elvárható. Bezzeg gyerekkorunk templomára visszaemlékezve lehetetlen, hogy ne a csönd, az áhitat, a megilletődöttség jutna eszünkbe. “Nekünk a gyerek az első!” -- de a templomban illik csön-

desen viselkedni. Ma pedig? Tisztelet a kivételnek. Nem tudjuk átállítani magunkat olykor még a gyóntatószékben sem. Személyes bűneim a jó Istenre meg rám tartoznak. A gyóntató atyához elég közel vagyok — nem kell ezt tehát a kívülállóknak is hallani. A békecsóknál már előre elkezdünk a szomszéd padsor felé integetni, akárcsak a piacon — nem véve figyelembe, hogy most nem a mi udvarias köszöntésünk fontos, hanem Krisztus békéjének közvetítése történik. Az pedig a miséző paptól, az oltártól indul. Megmosolyogtató (ami persze tájékoztatlanságból is adódhat) amikor templom körül, templomban valaki Jó napot kívánva köszön. Természetesen

szép köszönés ez (még szentatyánk is használja) — de a templomban még egymást is Jézusra hangoló köszöntéssel üdvözljük. Ezért pongyola megfogalmazás a ‘Dicsértessék, X atya!’ Nem! Dicsértessék a Jézus Krisztus! Ez a fő! X atyát köszönés után is ráérünk külön üdvözölni. Szentáldozásnál: bal kézfejjel a jobb tenyérben fölfelé. Már az ősegházban is így tanították. Furcsa, hogy egyesek milyen nyakatekert gesztusokkal veszik magukhoz Krisztus testét. Még furcsább, hogy a hallhatóan határozott Amen! egyeseknél határozottan nem hallható. Rózsafüzér, májusi Litánia, Szentségimádás, Keresztút, Öröm útja ájtatosságok alkalmával bizony többen is elférnének a mindig ugyanazok mellett. Szóval kicsit szürkülünk, jó kifogás sose rossz, tudjuk, meg nem az én stílusom, nem érek rá, dolgom van kiszólásokkal elintézzük, hogy miért is nem jövünk. Nem a pap kedvéért járunk a templomba. Jézus van itt. Jézus vár minket, megannyi formában. Mi pedig elmagyarázzuk, hogy mi a divat mosta-

nában. Nyugat-Európában már gyónni sem akarnak. Már mindenre a feledés homálya hull. Emlékezzünk csak: milyen nehéz volt nemrégiben a közelmúlt béklyói között. Akkor erről, a mára megvalósult világról álmodoztunk. Ma sem vagyunk többen, pedig most lehetnénk. Keresztény Európát és érték-rendet mondunk. Amiből csak annyi igaz, hogy mivel minden vallás kultúráját is teremt -- ennek áldásaiból mindannyian részesülünk azokkal együtt, akik tételesen nem hisznek semmi-ben. De ez nekünk kevés. Vagyunk-e só, vagyunk-e világosság? Merjük-e tetteinkkel megmutatni, mitől vagyunk egy kicsivel többek az átlagnál? Imádkozunk-e erősen a gondok láttán? Értjük-e még, mit jelent hálát adni, magasztalni, dicsőíteni? Kérni meg csak annyit, hogy legyen meg a Te akaratod. Sok újdonság van, amire készülünk is. Pl. az Eukarisztikus Kongresszus. A jó Isten és ez nem változott: a templom Isten háza, és a mi otthonunk.

Hernád Sándor diakónus

Új vezető az alapítvány élén

A Néri Szent Fülöp Iskolaért Alapítvány vezetésében változás történt.

Öt esztendőn keresztül Gózon Ákos irányította a szervezetet.

Az iskola vezetésével összhangban, lelkiismeretesen végezte feladatát. Köszönet érte! Az új elnököt néhány mondattal szeretném bemutatni.

Lackóné Jánosi Rita – közgazdász, marketing szakember. Három gyermek édesanyja. 2012-től 5 éven keresztül Dániában élt családjával. A Koppenhágai Magyar Iskola Egyesület alapítója. 2017-ben Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetésben részesült a Dániában élő magyar gyerekek identitásának, kulturális hagyományainak és nyelvismeretének megőrzését szolgáló iskolavezetői munkájáért. 2018-tól a Néri Szent Fülöp Katolikus Általános Iskola Szülői Munkaközösségének elnöke.

A jó Isten adjon Ritának lelkesedést és bátorságot feladatai elvégzéséhez!

Petrovics Sándor alapító

Szeretettel várunk mindenkit a rákosszentmihályi Szent Mihály templomba **2019. június 16., vasárnap a 9 órai** szentmisére, melyben a **Corvin kórus előadásában** elhangzik többek között **Kuthi Krisztián miséje**, melyet nagy sikerrel adtak elő áprilisban az árpádföldi Szent Anna templomban is.

Kedvenc verseimből - Túrmezei Erzsébet: Átragyog-e rajtunk?

Benéz a nap a templomablakon.

Átragyog a színesruhájú
tizenkét férfialakon.

Tarka foltokat vet a padsorokra,
s a kisfiúra édesanyja mellett.

Az nézi egyideig álmélkodva
a szép mozaik templomablakot,
a tizenkét sugárzó alakot.
Aztán kérdez, legrosszabbkor talán.
Megkérdi: „Kik azok, édesanyám?”

Tart még az igehirdetés.

Édesanyja csak arra figyel.

S a kis kérdezőt súgva, hirtelen
egyetlen szóval csendesíti el:

„Keresztyének!”

S hangzik tovább a prédikáció,
szól az orgona, zeng az ének.

„Gyerekek!” – vetődik fel hittanórán
néhány nap múlva váratlan a kérdés:

„Milyen emberek a keresztyének?

Ki mondja meg nekem?”

S a kis csapat nagy igyekezettel
töri a fejét a feleleten.

Aztán egy kisfiú jelentkezik.

– Tanítója ilyen feleletet
egyhamar újra aligha kap. –

„A keresztyének olyan emberek,
akiken átsüt a nap!”

Milyen gyermeki, igaz felelet!

Lehet-e annál drágább feladat,
mint hogy rajtad, rajtam, mindegyi-
künkön

átsüssön-ragyogjon a Nap?!

Átragyogjon sötét világba,

és beragyogjon sötét szíveket!

Nem, ennél szebb feladat nem lehet!

Kísérjen hát egy-
re a kérdés
tovatűnő évek
alatt:

Átragyog-e, átsüt

-e rajtad,

átragyog-e raj-
tam a Nap?!

**A hívek figyelmébe ajánljuk a plébánia honlapját,
ahol a legfontosabb hirdetések, programok
naprakészen olvashatók:**

rakosszentmihaly.hu

Bérmálkozás

Május 12-én részesülhettem a bérmálás szentségében. Elgondolkoztam azon, milyen érzést váltott ki belőlem ez a félév, az előkészület és a bérmálkozás.

A kéthetente megtartott órákra általában nagyon fáradtan érkeztem. De minden alkalom után jó érzéssel, feltöltődve sétáltam ki a plébánia kapuján. A lelkem megnyugodott Gábor atya szavai után, akitől sok újat tanultam óráról órára. Kedvessége, humora könnyebbé tette számunkra az órákat.

Elérkezett a bérmálkozás. Az, hogy dr. Erdő Péter bíboros úr szolgáltatta ki nekünk ezt a fontos szentséget, csak még magasabb rangra emelte, és örömmel töltött el. Pozitív élmény volt számomra, amikor végignéztam a templomon, hiszen megteltek a padosorok azokkal, akik mind azért gyűltek össze, hogy részesei lehessenek ünnepünknek, és részt vegyenek a szentmisén. Sok ember, akiknek egy a hitük, és közösen vallják, vállalják.

A zene az életemben nagyon fontos, és a kórus csodálatos éneke, az orgona hangja olyan meghittséget adott a szertartásnak, amire nagyon sokáig fogok emlékezni.

Szerintem csodálatos, bensőséges, és szép ünnepünk volt május 12-én.

Kocsis Kamilla

Színházajánló - Életrevalók

Kiváló darabot láttunk a minap a feleségemmel a Játékszínben, az Életrevalók című darabot. A megható történet egy különös pár - egy kerekesszéke kényszerült gazdag úr és ápolója, a külvárosi szegénynegyedben élő, börtönviselt fiatalember - összecsiszolódásáról, barátságáról, őszinte kapcsolatról szól.

A darab egy megtörtént eseményt dolgoz föl. Philippe, egy nagy múltú pezsgőgyár ügyvezető igazgatója egy baleset következtében nyaktól lefelé megbénul. 40 éve-

sen szembe kell néznie a kirekesztettség és a tehetetlenség érzésével. Ezzel szembesül a bevándorló Abdel is, akit viszont származása, szociális helyzete miatt vet ki magából a társadalom. Talán ezért is őt választja Philippe az ápolójának a több tucat jelentkező közül.

A darab egyszerre neveltető (Philippe

képes saját magán jókat nevetni, az ápoló erre még rátesz egy pár láppal, de mindeközben mégis megmarad a béna testben élő ember tisztelete) és torokszorító (a magatehetetlenséggel, a nyomorral, és a kilátástalansággal - melytől mi is oly gyakran félrefordítjuk a fejünk - szembesülve), és pont ezért is jó a darab. Tehát nemcsak az egymás elfogadásának és a bennünk élő előítéletekkel leszámolásnak tanulságos története ez, de tükröt is tart elénk: gyors ítélkezésünk

mások felett elég gyakran hibás, és éppen a lenézett ember jobbá válását teszi szinte lehetetlenné.

A főszereplők, Hirtling István és Vadász Gábor, illetve a rendező, Horgas Ádám kiváló munkát végeznek. Az elhangzó olykor "kendőzetlen" mondatok miatt 14 év felett ajánlom.

Baczó Tamás

*Már most felhívjuk a kedves testvérek figyelmét, hogy az idei **Ars Sacra Fesztiválon** két rendezvénnel is részt veszünk:*

***Szeptember 14-ére, szombatra, az esti szentmisét követően orgona hangversenyt** szervezünk. **Szeptember 22-én, vasárnap délután fél 4-től pedig templomuk kórustalálkozónak** ad helyszínt. Részletekről később olvashatnak a templom honlapján, illetve a hirdetésekben.*

Idén is rengeteg tartós
élelmiszer gyűlt össze a
szokásos nagybőjti
adománygyűjtés
alkalmával.

A több száz kiló csomagot a
Karitászs segítségével
juttattuk el a
rászorulóknak. Isten fizesse
meg minden
adományozónak!

Derű:

A vasárnapi iskolában a tanító a parancsolatokról beszél.
Miután megmagyarázta a "Atyádat és anyádat tiszteljed" parancsolatot,
felteszi a kérdést: "Létezik-e parancsolat, amelyik arról szól,
hogyan kell viselkednünk a testvérinkkel szemben?"
Az egyik kislány (a családban a legidősebb) rögtön rávágja,
„Ne ölj ..”

Szentmihályi Életünk

A Rákosszentmihályi Római Katolikus Plébánia lapja

Főszerkesztő: Petrovics Sándor,
petrovics.sandor1@t-online.hu

(Tördelő)szerkesztő: Baczó Tamás

Plébánia:

1161 Budapest, Templom tér 3.

Telefon/Fax: 405-5869

Weboldal: www.rakosszentmihaly.hu

A következő szám megjelenése
júniusban várható.

Cikketek, anyagokat a
petrovics.sandor1@t-online.hu
és a baczot@gmail.com címre
várjuk, köszönettel.

Elsőáldozóink mondták

„Amikor bevettem életem első szent-
ostyáját a számba, akkor éreztem,
hogy Jézus eggyé vált velem.”

Fancsovics Előd és Kormos Csenge

„Nagyon jó érzés volt, amikor Jézus a
szívembe költözött!”

Kovács Zsófi

„Örülök, hogy a szívembe fogad-
hattam Jézust, és elsőáldozó le-
hettem. Azért is örülök, hogy a bará-
taimmal együtt lehettem elsőáldozó.”

Magony Zsombor

„Nagyon örülök, hogy Jézus befoga-
dott. Most nagyon boldog vagyok!”

Mógor Máté

„Az elsőáldozás meghatározó ese-
mény volt számomra. A hosszas felké-
szülés idején már nagyon vártam,
hogy találkozhassek Jézussal.

Szombaton elvégeztük a szentgyóná-
sunkat, én Vilmos atyánál gyóntam.
Vasárnap reggeltől nagyon izgultam,
de a templomban már csak arra fi-
gyeltem, hogy ünnepi szívvel és igazi
örömmel fogadhassam Jézust a szent-
ostyában. Az elsőáldozás után családi

körben finom ebéddel ünnepeltük meg ezt a szép alkalmat.”

Kertesi Blanka

„Nagyon régóta vártam az elsőáldozást. Ez volt életem legszebb napja, amikor az Úr Jézus megjelent a szívemben. Nagyon jó érzés volt, és azt akarom, hogy ott maradjon örökké.”

Lászlófy Isti

„Elsőáldozás előtt még nagyon izgultam, az jutott eszembe, hogy Isten szeret minket, és az ének, amit Gábor atyával tanultunk: ”már nincs mit félnem, mert bennem élsz”. Bevonuláskor már örültem és mosolyogtam. Minden gyerek szép fehér ruhában, és a lányok fején koszorú is volt. Mindenkinek jól sikerült a versmondás és az éneklés is. A legboldogabb pillanat az volt, amikor először áldozhattam igaziból.

Áldozás után nagy szeretettel mondtam versemet az Úr Jézusnak: Legyen a szívem is örökmécs neked, benne égő olaj az igaz szeretet!”

Czuczor-Gidai Zsófi

Az elmúlt két hónapban minden vasárnapi szentmise után a hirdetésben hallhattuk: imádkozzunk bér málkozóinkért, elsőáldozóinkért.

Köszönjük az imákat, mert ezek nélkül egészen biztos, hogy nem lett volna ilyen örömteli, szép közös ünnepünk ez a két jeles nap.

Ebben az évben volt valaki, aki nemcsak imádkozott fiataljainkért, hanem egy-egy saját készítésű emlékkal ajándékozta meg elsőáldozóinkat. Mindenki kapott tőle egy horgolt keresztet, amelyet még gondosan egy celofánba is csomagolt. Nagyon örültek a gyerekek, köszönjük Erzsike néni!

Hiszem, hogy az ilyen, és ehhez hasonló szeretet megnyilvánulások építik, erősítik plébániai közösségünket, amelynek mindenki értékes tagja.

Kedves nénik és bácsik a rákosszentmihályi templomban!

Köszönjük, hogy imádkoztatok értünk, hogy méltó módon fogadjuk az Úr Jézust a szívünkbe.

Barna Emma

Búcsúznak

Februárban még csak egy egyszerű szezonális betegségnek tűnt, amiről mindannyian reméltük, hogy gyorsan elmúlik, s Gizi néni hamarosan visszatér közénk. Teltek a napok, a hetek, a hónapok, s egyre rosszabb híreket kaptunk, szövődményekről, vírus fertőzésről, csonttörésről. Aggódunk és reménykedtünk. Az időnkénti telefonbeszélgetések még arról szóltak, hogy szeretne mihamarabb visszatérni hozzánk, az iskolába.

Kicsit később azonban megváltozott valami: Gizi néni elkezdett beszélni arról, hogy mit szeretne akkor, ha..... Már gondolt az elmúlásra, gondolt arra, hogy ez a betegségsorozat legyűri őt.

Majd április 14-én teljes váratlansággal ért minket a hír, hogy Gizi néni örökre elaludt, itt hagyott minket.

Radics Sándorné,
Recskó Gizella 1939.
szeptember 28-án

született Dormádon. Két gyermeke született. Iskolánkban 1999-től dolgozott, hosszú éveken nagy biztonságot jelentett személye, gondosan őrködött gyermekeink felett. Gizi néni idén töl-

tötte volna be a 80. életévét, ősszel már odafönn ünnepel.

Az iskola közösségének nevében
Tóthné Mózer Annamária

Vannak olyan ismerősök, mint a piamos bácsi, a szomszédasszony, vagy a buszvezető, akik természetes részei az életünknek. Azután, ha nyugdíjba megy, elköltözik vagy másik járatra kerül, megváltozik valami. A napok ugyan pont úgy zajlanak, mint azelőtt, de az életünk üresebb, kevesebb lesz nélkűlük.

Most is zajlik az élet a Béla utcában. Gyerekek jönnek mennek, ricsajoz-

nak. Vannak elhagyott tornazsákok, rettegett dolgozatok. Ebédbefizetésre és osztálykirándulásra is figyelő szülők. De már más délutánonként a Néri Szent Fülöp iskola előtere. Elment egy

kedves ismerős. Sajnos örökre itt hagyott bennünket mindenki Gizi néni-je.

Radics Sándorné, Recskó Gizella szinte a kezdetek óta az iskolában dolgozott. Más azt mondaná, hogy portás néni volt. Ami igaz, de mégsem. Több volt annál. Az iskola egyik lelke. Akit ha kértek, üzenetet adott át, jegyet árult, farsangi jelenetben szerepelt. Akinek élete volt ez a közösség.

Aki ugyan kellő szigorral tartatta be a házirendet kicsivel-naggyal egyaránt, de nagymamai szeretettel figyelte, terelgette a csemetéket.

Lányom ballagásán készítettünk közös

képet. Nézem. Emlékezem. Régen történt.

Egy óra (nem) átállítás miatt egy óras késésben voltam. 17:15 re értem az iskolába ahol már csak pár gyerek volt vele. Mentegetőzttem, elnézést kértem. Mire ő csak annyit válaszolt ..." Anyuka, a lánya a legjobb helyen van itt!" Igaza volt!

Nyugodjon békében Gizi néni!

"Gyászol a must, elhervad a szőlő és sóhajtnak minden vidám szívű-ek..." (Ésaiás könyve 24,7)

Vajdáné Csécsei Krisztina
volt SZMK elnök

Nagy örömmel értesültünk róla, hogy Ferenc pápa jóváhagyta azt a határozatot, amely megállapítja, hogy **Isten Szolgája, Mindszenty József bíboros**, esztergomi érsek, Magyarország primása hősiek fokban gyakorolta a keresztény erőket. Ezentúl tehát hivatalosan is **tiszteletreméltó**nak nevezhetjük őt. Fontos lépés ez a boldoggá avatás felé, hiszen most már az imameghallgatások és a csodák felülvizsgálata kezdődik. Ennek pozitív eredménye megmutatja, hogy Mindszenty bíboros személyére nemcsak úgy tekintünk, mint példaképünkre, hanem hathatós közbenjárásával támogatni is tud minket. Hála köszönetet mondunk a Szentatyának és tovább folytatjuk imádságunkat, hogy tiszteletreméltó elődünket, aki minden szenvedést vállalva, rettenthetlen hűséggel szerette Istent, Egyházunkat és népünket, mielőbb a boldogok sorában ünnepelhessük.

Róma, 2019.február 13. Erdő Péter bíboros

Forrás: Vértanúink-Hitvallóink füzet 2019. május
Kiadja a Magyarországi Mindszenty Alapítvány

Idén is kirándultunk ...

Már hagyománynak tekinthető, hogy templomunk kórusát, a Szent Mihály kórust, az egyházközség, személy szerint Gábor atya, minden évben egy kirándulásra invitálja.

Ez idén sem volt másként. Május 25-én kórusunk családtagokkal, barátokkal kiegészülve egy Budapesttől nem túl távoli, de annál érdekesebb, szebb helyen járt. Megcsodálhattuk a Makovetz Imre által tervezett felcsúti Puskás Ferenc Futball Akadémiát. Idegenvezetőnk nemcsak az épület szépségeiről, különlegességeiről mesélt, hanem az Akadémián folyó testi-lelki nevelésről, a diákjaik sikereiről, és nem utolsó sorban a névadóról, Puskás Öcsiről is. Az Akadémia kis

kápolnájában hangot adhattunk kórus mivoltunknak. A Pancho arénában tett látogatás mindenkit lenyűgözött.

Felcsútról kisvasúttal mentünk át a téli hóvirágmezős Arborétumáról híres Alcsútdobozra. A finom ebédet követően vidám kánonokkal köszöntünk el a Hegedűs étteremtől.

Mária hónapja révén a József Ágost főherceg által 1907-ben építtetett Jézus szíve templomban elimádkoztuk a loretoi litániát.

Végül az Arborétumban tett sétánkkal zárult le a Morvay Márti és Kertesi Géza szervező munkáját dicsérő, az égiek által csodálatos idővel megál-

dott, jókedvű, tartalmas kirándulásunk.

Köszönjük szépen ezt a lehetőséget!

Hasznosi Babi

Jézusom, vezess engem a Te utadon. Ne engedjem el soha a Te kezedet. A Te kegyelmed éltesse engem. A Te szereteted lakjék bennem. A Te tisztaságod költözzék belém. Ne a test legyen a szemem előtt, hanem a lélek. Ne a jelen, hanem az örök élet. Ne csak másoknak, de magamnak is szívből megbocsássak. Mindig és mindenért, Neked hálát adni tudjak, és ha választanom kell kettőnk között Jézusom, mindig csak Te és sohasem én legyek az első!

Rajzpályázat

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus rákosszentmihályi missziós küldöttei rajzpályázatot hirdetnek

„Az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztus”

(*Jézus kenyér s bor színében*) címen az általános iskolás korosztály számára.

A képek mérete A4. Elkészítése: bármilyen technikával történhet.

A képek beküldése: 2019. május 1-től szeptember 22-ig a következő címen: 1161 Bp. Templom tér 3. Rákosszentmihályi Római Katolikus Plébánia (irodai időben). Vagy a templomban, a hirdetőtáblánál elhelyezett, „Rajzpályázat” feliratú dobozban. Kérjük, legyen feltüntetve a pályaművek hátoldalán a készítő neve, iskolája, életkora, valamint a felkészítő hitoktató/pedagógus neve, illetve az, hogy „NEK –rajzpályázat”.

A beérkező képeket terveink szerint kiállítjuk, és megtekinthetők lesznek a Rákosszentmihályi Római Katolikus Plébánia Községi termében, szeptember 28. és október 31. között: 1161 Bp. Templom tér 3.

A beküldött alkotásokat nem küldjük vissza.

A pályaművek ünnepélyes eredményhirdetése 2019. szeptember 28-án 15 óra, a kiállítás helyszínén, melyre minden alkotót szeretettel várunk!

Bővebb felvilágosítás:

Hasznosi Tamásné, 06203647033

A 929. sz. Szent Mihály cserkészcsapat nyári hírei

Az egész éves cserkészmunka megkoronázása a nyári tábor. Az idei időpontok:

- **Kiscserkész tanyázás:** Matty, 2019. július 6-10.

- **Kósza tábor:** Pusztavám, 2019. július 11-19.

Cserkész tábor: Pusztavám, 2019. július 16-25.

Részletes információk csapathonlapunkon elérhető:

www.929szentmihaly.hu

A nyári táborok szülői értekezletét 2019. június 23-án, vasárnap, az Úrnapi Szentmise után tartjuk a plébánián.

Ahol jóllakhatunk, mint a duda...

Nyáron hatalmas létszámmal megyünk a cserkész táborba és az eddigi kifeszített nagyponyvák alatti ebédlőtérben már nem férünk el. Ezért kérünk minden jószándékú embert, hogy se-

gítsen egy strapabíró rendezvényt sátrat beszerezni.

A sátot számos programunkon (mint nagy befogadóképességű, fedett helyszínt) – legyen szó táborról, cserkésznapról, toborzónapról, stb – tudjuk biztosítani és az időjárás viszontagságainak is ellenáll.

Részletek ezen a linken olvashatók:

www.929szentmihaly.hu/sator

Az idén – rendhagyó módon – **június 15-én, szombat este** tartjuk **az Évzáró Csapategyűlésünket.**

A programot este 6 órakor szentmisével kezdjük, majd a plébánia nagytermében folytatjuk.

Az évzáró keretein belül hagyományosan sor kerül az idei kiscserkész-jelöltek Ígérettételére a meghívott cserkésztsízt ünnepélyes részvételével.

A rendezvényre szeretettel várjuk a cserkészlet iránt érdeklődő híveket is!

Molnár Csenge-Hajna csst. programszervező

Derű:

A tanító néni a vér keringését magyarázza a gyerekeknek és megkérdezi "Amikor fejen állok az összes vér a fejembe áramlik és kipirosodom. Ez miért nem történik meg, amikor a lábaimon állok?" Az egyik tanuló így válaszol: "Hát mert azok nem üresek!"

Küldetésünk Erdélyben

Május közepén négy napot töltöttünk Erdélyben a Hittel a Nemzetért Alapítvány szervezésében. Kemény János báró unokájához, Nagy Kemény Gézához

utaztunk Galonyára, a Maros völgyébe. Géza Budapestről költözött vissza arra a vidékre, amelyről Wass Albert megírta legszebb regényét a Funtinelli boszor-

kányt. Másnap feljutottunk az Istenszékére, ahonnan elénk tárult a Keleti Kárpátok még hófödte gerince. A Kemény család visszaszolgáltatót marosvécsi kastélyát is megtekintettük. A nagyteremben, ahol régi zászlók és ősök képei díszítik a falakat, a szépen faragott székeken helyet foglalva az Erdélyi Helikonisták néhány versét olvastuk fel.

Utolsó nap megálltunk Gyulafehérváron. A nemrég felújított Szent Mihály Székesegyházban több neves történelmi személy nyugszik. Hunyadi János törökök által letört jobb karja helyére nemzeti szalagos koszorút helyeztünk. Imánkban kértük a hadvezér további oltalmát édes hazánkra. Ezt követve Márton Áron püspök mészkő szarkofágját is megkoszorúztuk. A szentéletű főpap szobáiba külön engedéllyel juthattunk be, ahol hosszú börtönök után házi őrizetben tartották.

Hazafelé azon tűnődtünk, lesz-e erejük, kitartásuk az egykori erdélyi arisztokrata leszármazottaknak történelmi kastélyaik rendbehozásához. Sikerül-e Erdélyt „újranemesíteni”, „Tündérkertté” tenni.

Újjá szerveződik-e az Erdélyi Helikon? 2020. január 12-e után, mikor újra találkozunk Erdély egyik nemesi leszármazottjával, bizonyára okosabbak leszünk már.

Könyvajánló — Francis S. Collins: Isten Ábécéje

A szerző egy igazán izgalmas, és sok kal, az értelmes tervezettségben hívő embert ma is bizonytalanságban tartó kérdést jár körbe: ellene mond-e a tudomány a hitnek? Előre lelövöm a „poént”: A legkevésbé sem. F. Collins nem kisebb személy, mint az emberi genom (génkészlet) feltárását végző projekt vezetője, aki élete során eljutott az ateizmustól az Istenhittig.

Rögtön nehéz kérdésekkel kezd, és meg is válaszolja azokat: például az Istenhit csak vágybeteljesítés csupán? De érinti a hívők által elkövetett bűnök botrányát, a szerető Isten és a szenvedés látszólagos ellentmondását, illetve a racionalitás és a hit közötti látszólagos feszültséget. Mindet meggyőzően,

mély hittel és tudósként válaszolja meg. Bemutatja a világ keletkezését, a gének világát, Darwint és evolúcióelméletét. Innen tovább lépve a hit és/vagy tudomány kérdését feszegeti. Vitába száll három világmagyarázattal: az agnosztikusokkal és ateistákkal, a Bibliát szó szerint értelmező (elsősorban amerikai) kreacionisták-

kal, az értelmes tervezettségben hívőkkel (itt a tovább már nem csökkenthető összetettségben hívőkre gondol, ami a kreacionizmus egy válfaja). Voksát a teisztikus evolúció mellett teszi le, amit biologosznak javasol elnevezni. Számára a legfontosabb bizonyságok Isten létezése mellett a) az emberekbe írt morális törvény, b) a világminőség egy pontból való kiindulása, c) az univerzum törvényei, d) az élet kialakulását lehetővé tevő hihetetlen egybeesések léte adja. Szerinte Isten az evolúcióval segítségével is valósította meg a teremtetést.

Ahogy Einstein írta: „A tudomány vallás nélkül béna, a vallás tudomány nélkül vak.”

A könyvet mindenkinek ajánlom, akit érdekel az evolúció, a gének világa, és annak összeegyeztethetősége a hittel, valamint a fent említett kérdésekre a válasz. Hihetetlen sok és rendkívül izgalmas téma. Csak ajánlani tudom elolvasásra és átgondolásra. (Akadémiai kiadó, 2018, 4400 Ft)

Baczó Tamás

